

Školitelský posudek k bakalářské práci Zuzany Smolové *Využití masky v metodě Jacquesa Lecoqa*

Školitel: Mgr. Martin Pšenička, Ph.D.

Zuzana Smolová si za téma své bakalářské práce zvolila problematiku užití masky v herecké metodě známého francouzského herce a pedagoga Jacquesa Lecoqa. V úvodní kapitole nazvané „Metoda Jacquesa Lecoqa“ představuje autorka základní východiska Lecoqovy herecké metody a tréninku spojeného se studiem hereckého umění. Smolová se velmi pečlivě zaměřuje na stěžejní body Lecoqovy herecké metody, kterými jsou: práce s tělem a dechem, hledání postojů, analýza pohybů, studium pohybů v přírodě, zkoumání dynamiky barev a tvarů, pozorování světa apod. Smolová se nespokojuje jen s pouhým výčtem hereckých praktik a každé věnuje detailnější rozbor.

V druhé kapitole práce nazvané „Cesta k metodě: Jacques Lecoq, předchůdci a spojitosti“ Smolová představuje osobnost Jacquesa Lecoqa v kontextu francouzského divadelnictví a herectví. Sleduje jeho hereckou dráhu od jeho sportovního mládí. V této souvislosti zmiňuje setkání s Contym a Barraultem, které Lecoqa přivedlo na myšlenku propojení sportu s divadlem. Smolová dále sleduje Lecoqův rozvoj a cestu k metodě na pozadí vývoje francouzského herectví, které doznalo na konci 19. a na počátku 20. století značné proměny. Smolová vzpomíná významná jména velké divadelní reformy jako Etienna Decroux, Jacquesa Copeau nebo Charlese Dullina, kteří do značné míry ovlivnili činnost a hereckou metodu J. Lecoqa. Smolová dále představuje Lecoqovu poválečnou činnost a založení vlastní mezinárodní herecké školy, v níž se zabýval propracováním herecké metody.

Třetí, nejrozsáhlejší kapitola práce je věnována tématu masky v herecké metodě J. Lecoqa. Smolová se nejprve zabývá maskou neutrální a po té maskami expresivními. Smolová opět velmi pečlivě a detailně sleduje práci s maskou jako pomůcky při studiu herectví. Neutrální maska má adepty herectví naučit úspornosti a nezbytnosti pohybů těla skrze odbourání individuálních manýr a nánosů. Expresivní masky pak Smolová společně s Lecoqem dělí na larvální, charakterové a užité, k nimž přiřazuje ještě tzv. protimasku (counter-mask). Každému typu masky věnuje autorka podrobný rozbor, který se zabývá jejich funkcí v rámci studia herectví. Zvláštní podkapitolu věnuje Smolová commedii dell'arte, v níž je využíváno půlobličejových masek.

Autorka práce neopomíjí zmínit vliv Lecoqa na české divadelní prostředí, který se nejvýrazněji projevil v založení Budilovy divadelní školy vedené Lecoqovou žákyní Vendulou Prager. Autorka práce mimo jiné využila v práci svých vlastních zkušeností, které prostřednictvím této školy získala.

Práce splňuje všechna kritéria kladená na práci tohoto typu a doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: výborně

Martin Pšenička